

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ κ. ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

...ΜΙΚΡΗ, ΦΤΩΧΗ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗ!

Φίλε μου,
...Σκέψομαι τά χρόνια που
πέρασαν... Χαμένα, θλιβερά
χρόνια!...

"Ενας γλετζές δεν θέτει αγάραξε ούτε με μάρεά της
ζωής του.
Χωρίς άγαπή, χωρίς έλπιδα, χωρίς
έρωτα. Ή γαλήνη της μοναξιᾶς κι' η
παρηγοριά του βιβλίουν...

"Αν έπροκετο νά με βαθμολογήσουν για τις έρωτικές μου κατακτήσεις, θά μοιβάζαν μηδέν. Ένα μεγάλο, χωποτεί μηδενικόσι!..."

"Είτης πάντα μαρκώ απ' τη γυναίκα κι' αυτό το
χρωτώ στο χαρακτήρα μου. Φοβούμουν τις γυναικες. Επρόκατα στον έρωτα. Μιά παθολογή, μεριγόραπτη κι' άκατανίκητη συντολή με σύντομη, μ' έσουνθενονε μπόρος σ' αυτές. Δέν είχα την αυτόπειοτητα και την άκαταμάχητη γονητή τῶν κομψών γεννοφοράτων, που έρουν νά δελεάζουν τις γυναίκες και νά τις κάνουν νά επερλαύνουνται μαζί τους. Δέν ήμουν ούτε αναδής, ούτε βλάκας. Πώς νά πετύχω!..."

"Είτης έπέρασε ή μισή μου ζωή κι' έτσι θά περάση κι' ή υπόλοιπη... Λαπητεία, θλιβερά, χωρίς έλπιδα...."

Μιά φορά πού μούντυχε νά βρεθώ — και γώ δέν έξω πως — μπροστεμένος στα βροχιά της άγαπής, πληρώσα τη λίγη αυτή χαρά που μονδινε ό Θεός μ'
αλλά τόση λύπη και πάνω....

Θυμούμαντα την πρώτη μου άγαπή, την πρώτη μου
μικρή, φτωχή άγαπή, την πρώτη και τελευταία.

"Εκράτεσε δύο χρονια τά τριαντάφυλλα και
φυλλορρόση μαζί μ' αυτά..."

Την έλεγαν Φλώρα. Είχε μαρνά, άμυγδαλιάτα
μίτια, και βαθειά, καταμάντη μαλλιά. "Ηταν χλωρή
και λιτημένη σάν Παναγία. Η φωνή της είχε
μά γλύκα, που σουν θύμιζε το σφύρουμα μάς έλα-
φράς δοξαράς βιολίου...."

Δέν ήταν παραπάνω από δεκάχρι χρόνων. Είχε την ώραια
αυτή ήλικας που τά κορίτσια διατηρούν άκομα κάτι απ' την
παρθενικότητα τους σ' όλο το είναι, και την φονή σ' τό^η
τό βάδισμα, απ' τό δελτό-γλυκό χαμόγελο. "Ό-
ταν την πρωταγόρασα έννοιωσα νά μου κοβεταί ή πνοή
τό λαμπο και να μου τρεμούν τά γόνατα. Ή καρδιά μου κτύνησε
ένα μονάχα χέπτο, δυνατό, και σπατάτος...."

Δελλός δύος ήμουν δέν θά τολμούσα νά την πλησιάσω ποτε,
δέν θά τολμούσα νά της μιλήσω, δέν θάχα ποτε τό κουράγιο νά
της πώς την άγαπη....

"Αχ! ή γάνων της άγαπής που δέν τολμάζ νά την φανερώ-
σης!.. Πού πάντα μποράσεις και πάντα διστάζεις και τρέπεις.
Που θέλεις γάσια καλδες και τρυφερός μαζί της και γίνεσαι σκυ-
θωπός και λιγόλογος!..."

Τί θηρίο άνημερο κλείσμενο μέσα στά σπλάχνα σου!

Μήνες όλολήσους βιασανίστηκα έτσι κρύβοντας τή φλόγα βα-
θειά στην καρδιά μου. Την άγαπούσα χωρίς νά τό ξέρω, χωρίς νά
τό υποτενεταί, ως πού το κατάλαβε ή αδελφή της. "Ηταν φιλάσθε-
νη, κρυπτογόνης με τό παραμικρό, έβηξε διαφ-
κός. Οταν μον τόπε ή αδελφή της έννοιωσα τή
γή ν' άνοιγη κάτι από τό ποδιά μου. "Η μέρες
μου περιοδαν πειά θλιβερές, χωρίς κανένα έν-
διαφέρον... "Ηθέλα νά την δώ, νά καθήσω πλά-
της στο κρεβάτι, ν' ακούσω τη φωνή της, μά
πως!..."

Θά τό έπετρεψε ποτε ένα τέτου πράγμα ή
μιτέρευ της;

Θά τό έπετρεψε ποτε ένα τέτου πράγμα ή
μιτέρευ της;

(* Από μιά φιλική έπιστολη)

Κι' δημας ένα βράδυ ή άδελφη της
με πήρε από τό χέρι και μ' άνεβα-
σε επάνω. Ή μητρά της ήταν ίσει.
Ή αντηρότης της είχε υποχρή-
σε στη μητρώη άγαπη γά τό παι-
δί της. Μπήκα στην κάμαρη σασιτσένος κι' άργησα
πολλά νά συνέλθων 'Επραύλια... Τά είχα χαμένα...

* Η Φλώρα ήταν πλαγιασμένη στο κρεβάτι της, μέ-
τα βλέφαρα μιαδικείσται. Στά χλόμα μάγουλά της είχα
άννησε πάνικανα, πυρά τριαντάφυλλα. Την έφλογχε ό
πυρετός. 'Επρω το χέρι της στο χέρι μου κ' εκαίγε εφι-
κτά!... Θεέ μου πόσο σφιγγότανε ή καρδιά μου...

Βλεπόμαστε έτσι καθέ βράδυ έπι δέκα ήμέρες. Κι' δησ ή ήμέ-
ρες περνούσαν τόσο εσθιναν ή άπλιδες μου, τόσο ή κατάστασι της
χειροπέδες...

Τί είχε; Γιατί μου την έκαιγε έτσι ο πυρετός, γιατί μου τή
φλόγης και την έλυσε σαν τό κεράκι;
"Υποψιάστηκα τή φθίσι κι' ανατρίχιασα... "Οχι δέν θάταν τόσο
σκληρός, τόσο κακός, φοντής και μακελάρης ό Θεός...

* Εξαφανίσανε βράδυ βρήκα τό σπίτι κατάλειπτο και μαρμάρω-
σα, περίσσωσα στή θέση μου! Τί είχα γίνει; Πού είχαν πάει έτσι
ζαπνώσανα πούναρέσσα την άλλη μέρα δηλ την τραγική
άλλησα. Είχε άρωστησε την άλλη μέρα δηλ την έρωτική
φλώρας κ' είχαν ψύγει γά τό Μαρούσι... "Ησαν κ' ή
δυο φιλικατέκε, σε κακή κατάστασι.

Τό ημιφανέσιμον αντό. Μά μολις άκουσα έτσι ώμη
και σκληρή τήν άλλησα έννοιωσα την καρδιά μου νά σχι-
ζεται. "Έννοιωσα τό πνεύμα μου νά σαλέσω! Τάχα κατα-
λάβησα πειά δύλα. Μού τόχαν ψύψει δύπο καλωσόνη, γά νά
με κρατήσουν μαρκώ απ' τόν κινδυνό της φρακτής
άρρωστες. Σύνθησα νά τό σπίτι, κλειδωθήκα στην κά-
μαρά μου, οίχτηκα στό κρεβάτι κι' έκλαψα, έκλαψα μά
νύτα διλέπικα, γεμάτος έπελπισία, βριγγώντας σαν ζωό
που τό σφράζων!

* Όταν έμεινεσαν έφυγα γά τό Μαρούσι. Γύρσα σ' δύ-
λο τό χωρό, ράνηση παντού, μά δέν μπόρεσα γά μάθω
τικότα. Έναντιστη τήν άλλη μέρα, δέν άφησα πόστα πούν
νά μά την την πειτώσα, γεμάτος άγνωμα και πόνο, μά τού
κάνων. Κανείς δέν ήσει νά μαυ πή τί έγιναν...

Δύο βρομάδες πέρασαν έτσι, δύο βρομάδες μαρτυρικές, ώς πού
τέλος έμαθα τήν άλλησα. Είχαν έγκατασταθή στό Χαλάντε. "Ε-
τρεψαν άρεσσος εκεί και φωτίσα τόν πρώτο άνθρωπο πούν
μπρόστας. Ήταν ένας μεσόκοπος χωράπτης. Μέ κύτταξε βλακω-
δώς και μούπε:

Δύο κοτέλες άρρωστες;... Τώρα πειά... Πεθάνανε προχτές
κι' δυό τους! "Άπο φθίσι μέστο σε δύο μέρες κι' οι δύο!... Κρι-
μα!.. Ο θεός ν' άνα...

Δύο στάθες τήν άλλουσιον. Όταν τρέχουν τα
σύντατωσι. "Ησαν αυτές. Αύτη!... "Η μικρή μου άρρωστη άγαπη...
"Ετρεψα στό νεκροταφείο τρελλός από ίντη κι' απελπισία,

δυγκώντας τό κλείστα μου γά τό μήρ-
χιστο νά κλαίω μέσα στό δόμο. "Ανοίξα τήν
πόρτα, μπήκα μέσα και μοιράστηκε μά μο-
νάγα ματά γά νά δω πού τις είχαν θάψει.
Τις είχαν βάλει πλάι-πλάι και τίς δύο, τή
μά κοντά στήν άλλη, ένωμένες
μέσα στήν κράνα γή!

Σωριάστηκε πάνω στό νωπό χόμπι μι' α-
φησα τήν άρρενατή λύπη μου νά ξεπάση
σ' ένα πολύνο ωδήνο. "Οταν τρέχουν τα
δάκρυα νά καρδιά έκαλαφρώνει...

* Επεφτει τό βράδυ έτσι βγήκα από τό μι-
κρό πληκτικό και στενάχωρο νεκροταφείο
τού Χαλάντεου, περνώντας μαζί μου λίγα
άνθη από τόν σφρόνες πούχαν ακορτίστη πά-
νω στούς δύο τάφους.

Τραβήξα άνοιχτα, από τά γρασιδιά, μή
θέλωντας νά περάσω μέσα στό χωριό. "Εξα-
φανία είδα μαρκών, μέσα στή χλόη, μά μεγά-
λη μαύρη κηλίδα και θυμήτηκα

* Εξεί άριστερά στό γρασι-
δι, κάψανε τά ρούχα τους!

Πλησίασα, κύτταξα και ράγησε
η καρδιά μου. "Άλλα καριμένα

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΩΝ

Ο Αγγλος μινιστρογιγάφος Κόνων Ντούλι είκανε την έξις σύγχρονα μεταξύ άγγλικών και γαλλικών προτερημάτων.

Στην ένεργητικό των Γαλλών βρίσκεται τάξης :

- 1) Στη Γαλλία μπορεί να περάσει μέρος λαϊκής έορτης χωρίς νόμιμη απόδοση.
- 2) Το Παρίσιο είναι καθαρότερο από το Λονδίνο.
- 3) Ο Γάλλος είναι καθαρότερος από τον Αγγλο.
- 4) Περνά λογικά την Κυριακή του. Πηγαίνει στο Μουσείο και δικιά στην ταβέρνα.
- 5) Η δικαιοσύνη είναι φθηνότερη στη Γαλλία.
- Στο διαφορικό πάλι των Αγγλών είναι τάξης :
- 1) Φρόνιμες ιδέες για τὸν πόλεμο και τὶς μονομαχίες.
- 2) Ανθρωπισμός απέναντι τῶν ζώων.
- 3) Οι δριμοί ανδρες δειπνολουσθῶν νά γυμνάζονται.
- 4) Η έφημερος λένε καμιά φορά τὴν ἀλήθεια.

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΜΠΟΓΙΔΑΣ

Οι Παριζιάνοι δέν μένουν δύολου εύχαριστημένοι μὲ τὸ μπόγια ή μᾶλλον μὲ τὴν μέθοδο διὰ τῆς δύοις συλλαμβάνονται τὰ ἀδέσποτα σκυλιά.

Κατόπιν ἀλλεπαλλήλων παραπόνων συνήλθε στὴ διεύθυνσαν τῆς ἀστυνομίας εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐνὸς δημοτικοῦ συμβούλου, ἡ οποία ἔπειται τὸ ζῆτημα τῆς συλλήψεως τῶν σκύλων. Η ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπεράνθη διὰ τὴν φρονιμούτερον νά μελετηθῇ ἔνας νέος τρόπος συλλήψεως μὲ λασσό. Μὲ τὸ «λασσό» γνωστόν, οἱ Ἰνδοὶ συλλαμβάνουν τοὺς αἰχμαλώτους τους καὶ τὰ ἄγρια ἀλογα.

Ἀποτελεῖται δὲ τὸ «λασσό» αὐτὸν ἀπὸ ἔνα μακρότατο σογιονί μιὰ ἀκρη τοῦ δύοιν είναι δειμένη σὲ θηλεῖαν. Η θηλειά ρίχνεται μὲ τέχνη ἐναντίον τοῦ ζώου καὶ τὸ πιάνει ἀπὸ τὸ λαιμό!...

στάχτη, ἀλλὰ καρφιονιασμένα, ἀλλὰ μισοκαμένα, κείτουνταν κάτω τὰ δούχα καὶ τὰ στολίδια τῆς μικρῆς μου Φλώρας καὶ τῆς ἀμοιρῆς ἀδελφῆς της! Πήρε τὸ μάτι μου τὴ μακροῦλα σάποη τῆς γόρδα, ἀπαράλλαγτο λαυκὸ περιστέρι, πληγομένο καὶ πεσμένο μέσα στὶς στάχτες!...

· Ήταν ἀργά πεύ δταν ἔφτασα στὴν πόλι, ἀπαντημένος, συντριμμένος, ἀπελπισμένος γιὰ δῆλη μου τὴ ζωή.

· Ενας μῆνας πέρασε στὸ μεταξύ.

Νῦν ξαναγυρίσει τάχα ἡ καρφοκαμένη μητέρα στὸ ἥσυχο σπίτι τῆς ὁδοῦ Κολοκυνθοῦς; Δὲν είχα τὴ δύναμι νά κατέβω ὡς ἔκει. Γιατὶ ἀλλώς τε ...

Μία νύκτα πού γρούκα μὲ τὸ τρόμο ἀπ' τὴν Κολοκυνθὸν ἔνοικος σα ἀξιοφάγα ἔνα γρήγορο καὶ ἀπότομο πτυκοπάρδο. Περνόσαμε κείνη τὴ στιγμὴ κατὸ τὸ σπίτι τῆς φτωχῆς μου ἀγάπης. Σήκωσα τὸ ματία μου συγχαρημένος πρὸς τὰ πορτάρια. Κι' ἀξιφά χωρὶς νό τὸ περιμένω ἀντέκρυσα τὴ μητέρα τῆς, μαυροντημένη, χλωρή, γηρατέμενη. Εκλείνε αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸ ζάμι. Μ' εἶδε καὶ αὐτὴ. Τὸ βλέμμα μας συναντήθηκε. Επίσας μὲ τὰ δύο τῆς χέρια τὸ κεφάλι της, ἔκρυψε τὸ πρόσωπο τῆς στὶς παλάμες τῆς καὶ ἀρχίσε νά κλαίει...

· Τελειώνω ἔδω φίλε μου.

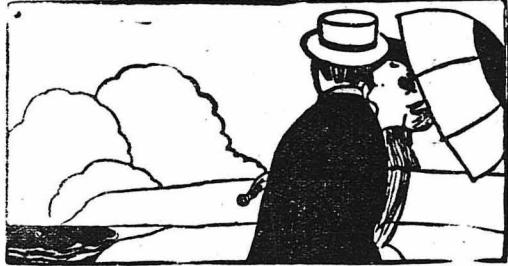
Τί περισσότερο νά σου γράψω;

Σκέφτουμαι τὰ χρόνα ποὺ πέρασαν...

Χαμένα, θλιβερά, χονία!...

Χωρὶς ἀγάπη, χωρὶς ἀλπίδα, χωρὶς ἔφωτα... «Ενας γλετζής δέν θὰ τ' ἀγόραζε ούτε μὲ μιὰ μέρα τῆς ζωῆς του!...

ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΗ πόλη παράξενες ἐπιγραφές

Κατόπιος κοινωνιομένος Εὐφρωπαίος δημοσιογράφος ἔξεδωκε τελευταίως ἓνα βιβλίο στὸ διοίδι περιέλαβε δισες παράξενες καὶ πρωτοτύπες ἐπιγραφές ἔνοδοσχείων εἰδες κατὰ τὰ διάφορα ταξείδια του. Λπό τὸ βιβλίο αὐτὸν μεταφράσαντε τὰ παρακάτω :

Τὸ 1900 στὸ Παρίσιο βρίσκονταν κοντά στὸν πύργο τοῦ «Λίτελ

ένο μικρὸ καπήλειο μὲ τὴν ἐπιγραφή :

· Ξεπλύμενος πράτων βοηθειῶν κατὰ τῆς διφής.

· Ενος ἄλλο καπήλειο στὸ Λονδίνο ἔχει επάνω ἀπὸ τὴν εἰσοδό του τὴν ἔξης τεραστία ἐπιγραφή :

· Υποσχόμεδα στὸν δικιοστήμους κυρίων πελάτες νὰ τὸν κάνουν στούτο στὸ μεσθοῖ μὲ δύο μονὸν πέννες.

· Άλλα ἡ πόλη παράξενη ἐπιγραφή βρίσκεται σ' ἓνα ἔξοχικό ξενοδοχεῖο ἐπιστάτων στὰ περίγυρα τοῦ Νέφστατη τῆς Έλβετίας.

Στὴν πόρτα του ὑπάρχει η ἔξης φρικιαστικὴ ἐπιγραφή :

· ΣΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΛΟΛΟΦΟΝΩΝ!

· Εδῶ σάρκανται κατόπιν, στραγγαλίζονται καρπαρία, δισμελίζονται ἐριφία, ξεκοιλιάζονται φάρια, γδέρνονται βάτραχοι, πυρπολεύονται κέλια, ξεφτερευγίζονται πουλιά. Καὶ μόνον οἱ πελάτες καλοπερνόνται! ...>

Μια ἀπροσδόκητος νεκρωνάστασις!

· Η νεκρωνάστασις ἔχουν γίνει πλέον συνηθέστατα τὰ σινόμενα στὴν ἐποχὴ μας. Κάθε τόσο ἀναγέλλεται ἀπὸ τὰ διαίροντα μερὴ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ μία κανενανταστασία.

Τελευταῖς ἔγινε ἀκόμη μὰ στὸ Τόκιο τῆς Ιαπωνίας.

· Ο γνωστότατος πολυνεκατομμυριόχος Κιάσαπο, πού σὲ κατοικού τὸν Κροίσο τῆς Ιαπωνίας, οἱ μεγαλοβιομήχανος Κιάσαπο, πού σὲ κατοικού τὸν Κροίσο τῆς Ιαπωνίας, οἱ ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι τὸν ὑνομάζουν ὁ Κροίσο τῆς Ιαπωνίας, οἱ ὄμηροι καὶ ἀπὸ τὸν διασπορέαρχον τὸν στομάχιον τῆς Αμερικῆς, οἱ ὄμηροι εἰχαν προσκλήθη ἐπίτηδες στὸ Τόκιο, οἱ οὔποιοι εἰχαν προστάθειν τὸν πόλεμόν τους ἐνεργούντες σὲ έκτακτες ἐκδόσεις, καὶ νά τὴν συνοδεύουν μὲ μακροσκελεῖς βιογραφίες καὶ νεκρολογίες.

· Συγχρόνως οἱ συγγενεῖς τοῦ Κροίσου, ἐκάλεσαν τοὺς ἀνωτέρους τοῦ Τόκιο γιὰ νά γιαλλούνται τίς νεκρώματες ἀκολούθες.

· Σειρικά οἵως, λιγες ὥρες μετε τὸν θάνατο καὶ ἔνω εἰχαν τελειώσει τὰ νεκρώματες τελετές, οἱ ιερεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, εἰδῶν γὰ ἀνοίγει τὰ μάτια τουν, τὴν ἀναστροφήν τὸ κεφάλι τουν, μέ μιὰ λέξη νά ἀπανέρχεται στὴν ζωή! ... Τὸ τὸ ἐπικρολούνθησ δὲν πειραγόφεται.

· Οι εἰδήσης δεδύθη ἀμέσως παγούν καὶ ὅλες νὰ προστάθειν τὸν πόλεμόν τους σὲ έκτακτες ἐκδόσεις, καὶ νά τὴν συνοδεύουν μὲ μακροσκελεῖς βιογραφίες καὶ νεκρολογίες.

· Συγχρόνως οἱ συγγενεῖς τοῦ Κροίσου, ἐκάλεσαν τοὺς ἀνωτέρους τοῦ Τόκιο γιὰ νά γιαλλούνται τίς νεκρώματες ἀκολούθες.

· Σειρικά οἵως, λιγες ὥρες μετε τὸν θάνατο καὶ ἔνω εἰχαν τελειώσει τὰ νεκρώματες τελετές, οἱ ιερεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, εἰδῶν γὰ ἀνοίγει τὰ μάτια τουν, τὴν ἀναστροφήν τὸ κεφάλι τουν, μέ μιὰ λέξη νά ἀπανέρχεται στὴν ζωή! ... Τὸ τὸ ἐπικρολούνθησ δὲν πειραγόφεται.

· Σειρικά οἵως, λιγες ὥρες μετε τὸν θάνατο καὶ ἔνω εἰχαν τελειώσει τὰ νεκρώματες τελετές, οἱ ιερεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, εἰδῶν γὰ ἀνοίγει τὰ μάτια τουν, τὴν ἀναστροφήν τὸ κεφάλι τουν, μέ μιὰ λέξη νά ἀπανέρχεται στὴν ζωή! ... Τὸ τὸ ἐπικρολούνθησ δὲν πειραγόφεται.

· Σειρικά οἵως, λιγες ὥρες μετε τὸν θάνατο καὶ ἔνω εἰχαν τελειώσει τὰ νεκρώματες τελετές, οἱ ιερεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, εἰδῶν γὰ ἀνοίγει τὰ μάτια τουν, τὴν ἀναστροφήν τὸ κεφάλι τουν, μέ μιὰ λέξη νά ἀπανέρχεται στὴν ζωή! ... Τὸ τὸ ἐπικρολούνθησ δὲν πειραγόφεται.

· Σειρικά οἵως, λιγες ὥρες μετε τὸν θάνατο καὶ ἔνω εἰχαν τελειώσει τὰ νεκρώματες τελετές, οἱ ιερεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, εἰδῶν γὰ ἀνοίγει τὰ μάτια τουν, τὴν ἀναστροφήν τὸ κεφάλι τουν, μέ μιὰ λέξη νά ἀπανέρχεται στὴν ζωή! ... Τὸ τὸ ἐπικρολούνθησ δὲν πειραγόφεται.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

· Ο καταλόγος τῶν εἰσισφρῶν διὰ τὸν ἔθανον τοῦ «Μπουκέτον» ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθοῦ θὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ προσεχές.